

Småstykker

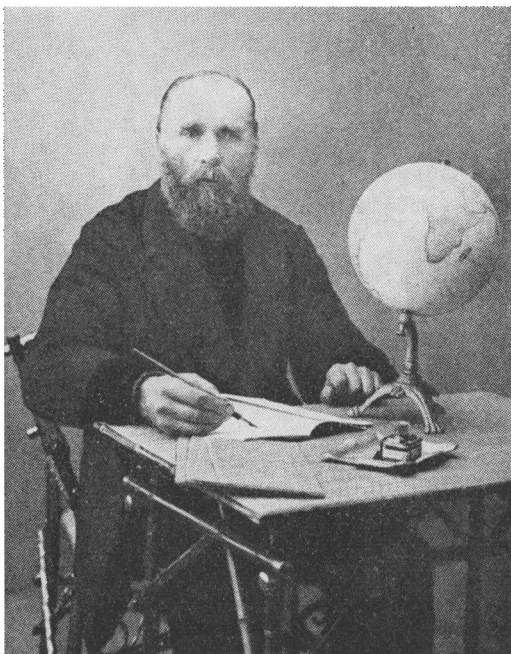
LIDT OM TISTRUP STATIONSBY'S FØRSTE INDBYGGER

På en af de første dage i marts måned i året 1875 så man fire mænd vanke omkring på Tistrup Sønderhede, dér hvor nu stationsbyen ligger. Det var angående køb af en hedelod på ca. 25 td. land, der så ud til at være af meget dårlig beskaffenhed, men der lå en gammel kæmpehøj på heden, og den havde køberen lyst til at eje. Køberen hed Hans Jensen.

Denne Hans Jensen er født 24. april 1836 i Hessel, Hodde sogn. Forældrene hed Jens Christensen og Ane Marie Pedersdatter og var gårdfæstere dér. Jens Christensen var broder til politikeren I. C. Christensens fader. Han kaldtes Jens Paabøl.

Hans Jensen var ikke en helt almindelig dreng, han gik og kæmpede med mange problemer, vel nok særlig af religiøs art, han tog f. eks. det Ny Testamente med ud i marken for at kunne læse i det, og han fik allerede i de unge år en sans for de åndelige værdier, som han bevarede hele livet igennem, bl. a. gik han på sine ben ned til Peter Larsen Skræppenborg i Dons for at tale med ham, og derfra fortsatte han til Christiansfeld, hvor han overværede påskehøjtideligheden med dens mange særegne ceremonier hos brødreneheden.

Han kom i malerlære hos en malermester i Varde og arbejdede som sådan tit hos bønderne ude på landet. I Lydum Mølle så han i en avis nogle anmeldelser af Søren Kierkegaards bøger, og han blev meget optaget

Hans Jensen.

af de tanker, der blev fremført dér, og han fik derved lyst til at komme til København. Han kom også derover og fik arbejde hos en malermester. Derovre kom han i forbindelse med nogle af Søren Kierkegaards venner og fik fat i nogle af hans skrifter for at studere dem. Efter et ophold på 2 år i København og 1 år i Roskilde tog han hjem til Hessel igen.

I Letbæk Mølle var der en datter ved navn Anna Catrine, hun havde været forlovet med en søn af Thomas Bertelsen, Hessel, hendes fader var længe imod partiet, men gav endelig sit samtykke til forbindelsen. Han døde imidlertid af tyfus som soldat i Itzeho. Figen gik længe og sørgede over kærestens død, men

da Hans Jensen kom hjem fra København, blev hun meget optaget af de tanker, som Hans Jensen gav udtryk for, og skæbnen ville, at de senere blev mand og kone, selv om hendes fader også var imod dette giftermål, de levede sammen i 30 år.

Deres første bosted blev på Lindbjerg Mark i Ølgod sogn, men senere flyttede de til Nr. Hebo i Janderup sogn. Så kommer vi til marts 1875, da køber Hans Jensen hedelodden i Tistrup, han river bygningerne ned i Nr. Hebo og flytter materialerne til Tistrup og bygger så et nyt hjem dér.

Snart kom der flere nybyggere. Den vestjyske længdebane åbnede den 8. august samme år med station i Tistrup og med Hoff som stationsforvalter. Endvidere startede som nogle af de første skomager Hans Christiansen Lyhne, købmand Okse, møller Ole Madsen, gæstgiver Jensen og smed Niels Christensen Tønding.

Anna Catrine og Hans Jensen gik så i gang med at dyrke heden op og at plante træer til læ for vestenvinden. Følgende vers af et digt, han har skrevet, lyder således:

Derfor lad os dyrke og plante vor jord,
den ufødte slægt til velsignelse stor,
vi hygger vort hjem, og vi gavner vort land,
når vi rejser plantager på lynghedens sand.

Hans Jensens store interesse for kæmpehøjen, som han kaldte Lundehøj, gjorde, at han ofrede megen tid på at forskønne omgivelserne dér, han anlagde en smuk have omkring højen, som han tildels gravede ud og lavede en rundformet havestue i, desuden lavede han et springvand og byggede et udsigtstårn på højen.

Efter nogle få års forløb solgte han ejendommen til Niels Jensen Alkjærsg, men han tog noget jord fra i

nærheden af højen og opførte nogle bygninger på jorden.

I året 1897 kom den første læge til Tistrup, det var læge Christoffersen, senere overlæge på Amtssygehuset i Varde. Han sad i de første år til leje i et hus, men ønskede selv at få en bolig og kunne ønske sig pladsen ved Lundehøj. Der blev dannet et aktieselskab, der købte grunden af Hans Jensen, og der blev bygget en stor lægebolig derpå, det skete i året 1902.

Efter at Hans Jensens første hustru døde, det skete i 1889, blev han gift med en enke fra Tørring, født i Sdr. Bork, hendes navn var Kjesten Hans-Kristiansen. Der var ingen børn.

Hans Jensen opførte senere et meget særpræget hus i Søndergade, huset er ottekantet. Han har også udgivet forskellige småskrifter, hvoraf nogle solgtes til fordel for Radiumfondet, ligesom han også skænkede den efterladte formue dertil.

Hans hustru døde i 1912, og Hans Jensen levede sine sidste dage på alderdomshjmmet, hvor han døde den 7. juli 1918.

Kristian Haahr.

HENNEGÅRDS BIRK

Fra ældgammel tid ejede Ribe biskop Hennegård og det underliggende bøndergods, tillige havde biskoppen patronatsretten til Henne kirke. Mere og mere befæstede biskopperne deres magt. Det var netop tilfældet, da kong Kristian I gav biskoppen birkeret for hans større samlede besiddelser og tilmed en særlig forhøjelse af bøderne for vold. Det skete ved et kongebrev af 5. november 1468. Heri hedder det bl. a., at kongen »Giøre alle Witterligt, att for Troskaff ock willig tieniste, som oss elskelige werdige fader Biskop